

Anonymiseret udgave af
udtalelse fremsendt 11. april
2017

Nal. nr./j.nr.: 2016-142-0014
All. nr./notatnr.: 48643
Sull./sagsbeh.: FH

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse i sagen (oprindelig stilet til den kommune, der traf afgørelse om hjemgivelse). Sagsfremstillingen, som der henvises til i udtalelsen, gengives ikke.

Følgende betegnelser er brugt til at anonymisere sagen:

P: plejebarnet

M: plejebarnets biologiske moder

A og B: plejefamilien

Kommune X: kommunen, der traf afgørelse om hjemgivelsen

Kommune Y: plejefamiliens opholdskommune

XX-by: en by i X kommune

YY-by: en by i Y kommune

Kommune X's hjemgivelse af P

Ved brev af 29. februar 2016 med bilag klagede A og B til mig over Kommune X's hjemgivelse af deres plejebarn, P.

P blev født den ... i XX-by af M. Den 16. februar 2011 fik A og B, YY-by, plejetilladelse af Kommune Y, og P blev anbragt hos parret med henblik på adoption. Den biologiske moder, M, fortrød imidlertid bortadoptionen. Kommune X anbragte herefter P uden samtykke i almindelig familiepleje

hos A og B. Plejefamilien søgte herefter om at tvangsadoptere P, men fik afslag herpå. Den 11. september 2013 gav M sit samtykke til anbringelsen. P var herefter fortsat anbragt i almindelig familiepleje hos A og B.

Da P var knap tre år havde M sin første kontakt til datteren siden fødslen.

M besøgte i juli 2015 P hos plejefamilien i YY-by. Efter besøget anmodede M ved brev af 20. juli 2015 Kommune X om at få P hjemgivet. M udtrykte samtidig sin bekymring for, om plejefamilien drog tilstrækkelig omsorg for P.

Kommune Y foretog på denne baggrund et tilsynsbesøg i september 2015 hos plejefamilien i YY-by. Kommunen vurderede, at der intet var at bemærke under besøget.

Kommune X udarbejdede den 19. oktober 2015 en handleplan om hjemgivelse af P. Under et hjemmebesøg den følgende dag orienterede Kommune Y plejefamilien om, at det var blevet besluttet, at der skulle arbejdes hen imod en hjemgivelse. Under besøget blev det blandt andet drøftet, hvordan en tættere relation mellem P og M skulle opbygges med henblik på at lette hjemgivelsen for P.

Den 21. december 2015 oplyste Kommune Y plejefamilien om, at P skulle alene på ferie hos M i XX-by i perioden 28. december 2015 til 8. januar 2016.

Den 28. december 2015 tog M til YY-by og hentede P. De tog sammen til XX-by samme dag. Det var herefter planen, at M skulle følge P tilbage til plejefamilien i YY-by den 8. januar 2016.

Den 5. januar 2016 tog Kommune X på hjemmebesøg hos M på baggrund af M's henvendelse. M udtrykte sin bekymring for, om plejefamilien drog tilstrækkelig omsorg for P. Kommune X besluttede herefter at forlænge P's ophold hos M i XX-by og orienterede Kommune Y herom ved e-mail af 6.

januar 2016 efter forgæves at have forsøgt at kontakte Kommune Y telefonisk. Kommune Y orienterede den 7. januar 2016 plejefamilien om om Kommune X's beslutning om at forlænge ferieopholdet.

Imidlertid kom P ikke tilbage til plejefamilien i YY-by, idet Kommune X traf afgørelse om, at hun blev hjemgivet til M under det forlængede ferieophold.

Kommune X besluttede herefter den 19. januar 2016, at P og M i perioden 15. februar 2016 til 22. februar 2016 skulle til YY-by, således at P kunne sige farvel til sin plejefamilie og børnehaven. Kommune X orienterede Kommune Y herom på et telefonmøde den 22. januar 2016. Kommune Y videreorienterede den 26. januar 2016 plejefamilien om Kommune X's beslutning. På grund af en misforståelse af telefonmødet med Kommune X orienterede Kommune Y plejefamilien om, at P først skulle tilbage til plejefamilien, og at hjemgivelsen skulle planlægges herefter. Den 4. februar 2016 korrigerede Kommune Y orienteringen over for plejefamilien om Kommune X's beslutning om hjemgivelse af P. Kommune X orienterede endvidere selv plejefamilien den 12. februar 2016 om kommunens begrundelse for at fremskynde hjemgivelsen af P.

Under P's og M's ophold i YY-by i februar 2016 blev der mellem Kommune X, Kommune Y, plejefamilien og M aftalt telefontider én gang hver 14. dag, hvor A og B kunne ringe sammen med P.

Herefter klagede A og B til mig ved brev af 29. februar 2016 med bilag. Parret klagede over hjemgivelsen af P, herunder at hjemgivelsen var sket på en meget forkert måde, hvor der ikke blev taget hensyn til barnets tarv.

På baggrund af klagen valgte jeg at iværksætte en ombudsmandsundersøgelse af sagen.

Jeg har nu færdiggjort min undersøgelse.

Jeg finder det meget kritisabelt, at Kommune X ikke oplyste sagen tilstrækkeligt i overensstemmelse med officialprincippet, før kommunen traf beslutning om hjemgivelse af P.

Jeg finder det videre meget kritisabelt, at Kommune X ikke indhentede en udtalelse fra henholdsvis plejefamilien og opholdskommunen i overensstemmelse med kravet herom, som det fremgår af § 28, stk. 1, i landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge med senere ændringer (herefter børn og unge-forordningen), før kommunen traf beslutning om hjemgivelse af P, ligesom forvaltningen ikke gjorde opmærksom på pligten hertil i indstillingen om hjemgivelse til socialudvalgsformanden.

Jeg finder det i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at der gik tre dage fra socialudvalgsformandens beslutning om hjemgivelse af P til Kommune X orienterede Kommune Y herom.

Jeg finder det dog beklageligt, at Kommune X ikke, i overensstemmelse med god forvaltningsskik, udarbejdede et referat af telefonmødet den 22. januar 2016.

Jeg beder Kommune X om at meddele mig, hvilke overvejelser min udtalelse giver kommunen anledning til, herunder i forhold til fremtidige hjemgivelsessager.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og optrykt i min beretning for 2017.

Jeg har på grund af sagsfremstillingens længde valgt at vedlægge sagsfremstillingen som bilag. Jeg går derfor direkte til selve udtalelsen.

Jeg udtaler herefter:

1. Afgrænsning af min undersøgelse

A og B har klaget til mig vedrørende Kommune X's hjemgivelse af deres plejebarn, herunder at kommunen ikke havde hørt plejefamilien, før kommunen traf afgørelse om hjemgivelse, samt det forhold, at kommunen ved hjemgivelsen ikke tog fornødent hensyn til barnets tarv.

Jeg har i overensstemmelse med § 14, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 8 af 3. december 2009 om Ombudsmanden for Inatsisartut afgrænset min undersøgelse til at omfatte spørgsmålet om, hvorvidt Kommune X's behandling af sagen i forhold til plejefamilien må anses for at være foretaget i overensstemmelse med gældende ret.

Jeg bemærker, at jeg ikke har taget stilling til, hvorvidt Kommune X undersøgte den biologiske moders forhold, inden kommunen traf beslutning om, at anbringelsen i familiepleje skulle ophøre, og P skulle hjemgives.

I det følgende foretager jeg en generel beskrivelse af grundlaget for officialprincippet og kravene til en forvaltningsmyndigheds sagsoplysning. I forlængelse heraf forholder jeg mig til Kommune X's sagsoplysning i forbindelse med kommunens afgørelse om hjemgivelse af P (afsnit 2). Herefter kommer jeg ind på det lovmæssige krav om indhentning af udtalelser, før en kommune træffer beslutning om, at et barn ikke længere skal være anbragt hos en plejefamilie. I forlængelse heraf forholder jeg mig til Kommune X's manglende indhentning af udtalelser (afsnit 3). Efterfølgende fremkommer jeg kort med nogle bemærkninger om informationen af plejefamilien (afsnit 4), før jeg afslutter med en kort opsummering af sagen (afsnit 5).

2. Officialprincippet

2.1. Regelgrundlaget

Officialprincippet gælder på ulovbestemt grundlag som et grundlæggende princip i forvaltningsretten. Det påhviler herefter den enkelte forvaltningsmyndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, at frem-

skaffe fornødne oplysninger til brug for myndighedens afgørelse i en foreliggende sag eller dog at foranledige, at private, navnlig parterne, medvirker til sagens oplysning, og forvaltningsmyndigheden således sørger for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før myndigheden træffer afgørelse i sagen. Princippet har til formål at sikre, at forvaltningen oplyser sagen tilstrækkeligt, således at forvaltningen træffer den materielt rigtige afgørelse i en sag.

Om officialprincippet fremgår det af selvstyrets "Vejledning om sagsbehandlingsloven" (af Grønlands Hjemmestyre, Lovkontoret, december 1994) punkt 198 bl.a., at en myndighed skal undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig afgørelse.

Hvilke oplysninger, myndigheden skal tilvejebringe for at træffe den materielt rigtige afgørelse i sagen, afhænger af den konkrete sag, jf. Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling, 2014, side 145 ff.

Officialprincippet indebærer, at myndigheden har pligt til at sikre, dels at myndigheden er i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en forsvarlig afgørelse i den foreliggende sag, dels at disse oplysninger er korrekte.

Det er endvidere en forvaltningsmyndigheds pligt at sørge for, at de fornødne oplysninger tilvejebringes på den hurtigste og mest hensigtsmæssige måde. En myndighed skal således undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig afgørelse. Ved vurderingen af, hvor omfattende undersøgelser der bør foretages, indgår en række hensyn. Foruden hensynet til at nå frem til den materielt rigtige afgørelse spiller hensynet til, at afgørelsen træffes uden unødigt forsinkelse, en væsentlig rolle. Hvis der er tvivl om et væsentligt faktisk forhold, hører det med til en fyldestgørende sagsoplysning at søge denne tvivl afklaret.

Hvilke oplysninger en myndighed skal tilvejebringe i sin undersøgelse afhænger i første omgang af det retsgrundlag, som afgørelsen skal træffes efter.

2.2. Kommunens sagsoplysning

Socialudvalgsformanden i Kommune X godkendte en indstilling af 13. januar 2016 om hjemgivelse af P. Indstillingen var vedlagt en socialrapport af 7. januar 2016.

På baggrund heraf forstår jeg det således, at baggrunden for Kommune X's beslutning om hjemgivelse var, at A og B efter kommunens opfattelse ikke længere var egnede til at varetage opgaven som plejefamilie for P. Jeg forstår videre, at kommunen samtidig var af den opfattelse, at der hos M og P ikke forelå forhold, som kunne begrunde, at P fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet, herunder forhold som kunne udgøre en risiko for at hjemgivelsen ville stride mod P's behov for omsorg og udvikling.

De oplysninger om plejefamilien, som fremgår af socialrapporten, er bl.a. oplysninger, som Kommune X har fået af M. Dertil har kommunen hentet nogle af oplysningerne fra plejefamiliens årlige rapport for P for perioden oktober 2014 til oktober 2015.

Kommune X's socialforvaltning havde i indstillingen af 13. januar 2016 til socialudvalgsformanden anført M's bemærkninger. Dette var sket, uden at forvaltningen forinden havde søgt M's bekymring over plejefamiliens varetagelse af P be- eller afkræftet ved for eksempel at afvente Kommune Y's tilsynsbesøg hos plejefamilien. Ligeledes havde forvaltningen forelagt indstillingen uden først at afvente oplysninger fra P's børnehave, som Kommune X ved e-mail af 8. januar 2016 havde bedt Kommune Y om at indhente. I indstillingen af 13. januar 2016 til socialudvalgsformanden anførte forvaltningen endvidere M's bemærkning om, at plejefamilien ikke sendte penge til P, uden at forvaltningen vurderede, om der var grundlag for, at plejefamilien skulle sende penge til den biologiske mor i forbindelse med P's ophold hos hende. Jeg bemærker i den forbindelse, at socialforvaltningen på tidspunktet for udarbejdelsen af indstillingen var bekendt med, at plejefamilien

ikke på noget tidspunkt havde modtaget plejevederlag eller kost, lomme- og tøjpenge i forbindelse med familieplejen.

Forinden indstillingen om hjemgivelse blev forelagt socialudvalgsformanden, undersøgte socialforvaltningen ikke holdbarheden af oplysningerne.

Socialudvalget godkendte den 11. februar 2016 socialudvalgsformandens beslutning om hjemgivelse af P.

Kommune X's socialforvaltning var på dette tidspunkt bekendt med, at Kommune Y havde foretaget et tilsynsbesøg hos plejefamilien den 8. januar 2016. Dette havde Kommune Y sendt rapport om til Kommune X ved e-mail af 14. januar 2016. Kommune Y's rapport indeholder bl.a. bemærkninger til Ms klagepunkter vedrørende plejefamilien. Dertil fremgår det, at Kommune Y gav udtryk for, at socialrapporten af 7. januar 2016, som Kommune X's socialforvaltning udarbejdede, var "alt for ensidig", "at det er ønskeligt, at hjemgivelsen planlægges nøje for at opnå den bedst mulige udgang for barnet, plejeforældrene og moderen" samt udtryk for vigtigheden af at indhente oplysninger om barnet fra barnets børnehave.

Kommune X var således bekendt med Kommune Y's rapport og bemærkninger om Kommune X's socialrapport samt planlægning af hjemgivelse af P. Forvaltningen oplyste imidlertid ikke Socialudvalget om disse oplysninger i forbindelse med indstillingen om hjemgivelse af P.

Kommune X oplyste således ikke sagen tilstrækkeligt i overensstemmelse med officialprincippet.

Dette finder jeg meget kritisabelt.

3. Krav om indhentning af udtalelser

3.1. Børn og unge-forordningens § 28, stk. 1

I henhold til børn og unge-forordningen skal den anbringende kommune indhente en udtalelse fra plejefamilien, inden kommunen træffer beslutning om, at barnet ikke længere skal være anbragt i familiepleje. Kommunen skal ligeledes indhente en udtalelse fra barnets opholdskommune, hvis barnet er anbragt uden for hjemkommunen.

Børn og unge-forordningens § 28, stk. 1, er affattet således:

”Inden der træffes beslutning om at en anbringelse i familiepleje skal ophøre, skal der indhentes en udtalelse fra plejefamilien. Er barnet anbragt i familiepleje uden for sin hjemkommune, skal der indhentes en udtalelse fra barnets opholdskommune.”

Indhentning af udtalelse fra plejefamilien og opholdskommunen er således et lovkrav.

Af bemærkningerne til børn og unge-forordningens § 28 fremgår det bl.a., at:

”Bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal sikre, at plejefamilien henholdsvis døgninstitutionen bliver hørt i sagen inden barnet hjemgives. Plejefamilien/døgninstitutionen er ikke part i sagen, så derfor er det nødvendigt med en udtrykkelig hjemmel for at sikre, at de bliver hørt.

Hvis plejefamilien bor i en anden kommune skal der tillige foretages høring i denne kommune, da de vil have tilsynet med plejefamilien og derfor vil kunne bidrage til sagens oplysning og eventuelt be-/afkræfte oplysninger fra plejefamilien.”

Det daværende Familiedirektorat har udarbejdet en vejledning af december 2003 om hjælp til børn og unge. I afsnit 14.4 ”Før hjemgivelse” fremgår bl.a.:

”Ved alle anbringelser skal Kommunalbestyrelsen mindst 6 måneder før en hjemgivelse have indhentet udtalelser fra anbringelsesstedet (almindelig

familiepleje, professionel familiepleje eller døgninstitution), samt have lavet eller justeret handleplanen for, hvordan hjemgivelsen og udslusningen skal foregå.

Har et barn eller en ung været anbragt uden for hjemmet i flere år, skal der tages højde for, at hjemslusningen skal foregå så lempeligt som muligt.”

Er anbringelsen uden for hjemmet sket med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, kan forældremyndighedsindehaveren til enhver tid tilbagekalde sit samtykke. Kommunalbestyrelsen skal herefter beslutte enten at barnet hjemgives eller, at hjemgivelse ikke skal ske, hvis det strider mod barnets behov eller udvikling, jf. børn og unge-forordningens § 29.

3.2. Kommunens manglende indhentning af udtalelser

Forinden Kommune X traf beslutning om, at P ikke længere skulle være anbragt i familiepleje, skulle kommunen i overensstemmelse med de ovenfor anførte bestemmelser have indhentet en udtalelse fra plejefamilien og opholdskommunen. Jeg bemærker, at socialforvaltningen ikke gjorde opmærksom herpå i indstillingen om hjemgivelse til socialudvalgsformanden.

Som det fremgår ovenfor af afsnit 3.1 har lovgiver med henvisning til, at plejefamilien ikke er part i sagen vedrørende plejebarnet, vedtaget børn og unge-forordningens § 28, stk. 1, for at sikre, at plejefamilien bliver hørt, inden kommunen træffer beslutning om hjemgivelse af barnet. Hjemkommunen har en pligt til at indhente en udtalelse fra opholdskommunen, som skal bidrage til sagens oplysning, da det er opholdskommunen, som har tilsynet med plejefamilien, herunder tilsynet med hvordan plejefamilien varetager sin opgave.

For så vidt angår Kommune X's manglende indhentning af udtalelse fra plejefamilien finder jeg, at plejefamiliens rapport for perioden oktober 2014 til oktober 2015 om P ikke kan erstatte Kommune X's lovmæssige pligt til at indhente en udtalelse fra plejefamilien.

Kommune X indhentede ikke en udtalelse fra hverken plejefamilien eller opholdskommunen, Kommune Y, i overensstemmelse med børn og unge-forordningens § 28, stk. 1, før kommunen traf beslutning om, at anbringelsen af P i familiepleje skulle ophøre.

Dette finder jeg meget kritisabelt.

4. Information af plejefamilien

Forud for at en plejefamilie kan modtage et barn i pleje, skal plejefamilien have en skriftlig tilladelse hertil gældende for det pågældende barn af plejefamiliens hjemkommune, jf. børn og unge-forordningens § 17, stk. 1, og stk. 3.

Derudover fastsættes plejefamiliens arbejdsvilkår og betaling i en plejekontrakt med kommunen, jf. børn og unge-forordningens § 21. Af plejekontrakten skal desuden fremgå de betingelser for plejeforholdet, som er aftalt mellem plejefamilien og kommunen, jf. § 17, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge.

Der er ikke i lovgivningen noget krav om, at en plejefamilie skal have underretning om en kommunes beslutning om hjemgivelse af et plejebarn. Dertil er en plejefamilie ikke part i en hjemgivelsessag, hvilket også, som nævnt ovenfor i afsnit 3, er baggrunden for, at en kommune ifølge lovgivningen er pålagt særskilt at skulle indhente en udtalelse fra plejefamilien, inden kommunen træffer beslutning om, at anbringelse af et barn i familiepleje skal ophøre.

Der foreligger således ikke en retlig pligt for en kommune til at underrette en plejefamilie om kommunens beslutning om hjemgivelse udover, hvad der eventuelt måtte følge af aftaleforholdet mellem kommunen og plejefamilien.

Det er dog min opfattelse, at en kommune, i overensstemmelse med god forvaltningsskik, så vidt det er muligt, bør underrette en plejefamilie om kommunens beslutning om hjemgivelse i rimelig tid før hjemgivelsen skal finde sted, således at plejefamilien har mulighed for at indrette sig herpå.

A og B fik en plejetilladelse den 16. februar 2011 fra deres hjemkommune, Kommune Y. Der er derudover ikke indgået nogen plejekontrakt eller anden aftale om betingelserne for plejeforholdet hverken mellem plejefamilien og Kommune Y eller mellem plejefamilien og Kommune X. Der var således ikke i sagen nogen aftale om opsigelse af plejeforholdet.

Efter udarbejdelsen af handleplanen den 19. oktober 2016 arbejdede Kommune X hen imod en hjemgivelse af P. Dette orienterede Kommune Y plejefamilien om dagen efter.

Som led i arbejdet med at skabe en tættere kontakt mellem P og den biologiske mor, M, besluttede Kommune X, at P skulle på ferie ophold hos M den 28. december 2015 til den 8. januar 2016. På grund af M's klage over plejefamiliens varetagelse af P, kom P imidlertid ikke tilbage til plejefamilien som planlagt.

Som det fremgår af sagsfremstillingen godkendte socialudvalgsformanden indstillingen om hjemgivelse af P den 13. januar 2016. Socialforvaltningen blev oplyst herom den 19. januar 2016. Kommune X oplyste samme dag den biologiske mor, M, herom ved en telefonopringning. Af Kommune X journalnotat af samme dag fremgår det, at det fastholdes, at P skal blive hos M, og at det er muligt, at P sammen med M kan tage til YY-by for at tage afsked med plejefamilien.

Kommune X's socialforvaltning havde den 22. januar 2016 et telefonmøde med Kommune Y, hvor Kommune Y blev orienteret om socialudvalgsformandens beslutning.

Kommune X udarbejdede ikke et referat af telefonmødet. Der fremgår dog et journalnotat om mødets indhold blandt de sagsakter, som jeg har modtaget fra Kommune X, ligesom der fremgår et kort referat af mødet i et journalnotat blandt de sagsakter, som jeg har modtaget fra Kommune Y. Trods Kommune Y's opfordring udarbejdede Kommune X ikke et referat af mødet.

En sammenholdelse af Kommune X's og Kommune Y's journalnotater om mødet den 22. januar 2016 viser en uoverensstemmelse mellem kommunernes opfattelse af, hvad Kommune X orienterede om på mødet. Således fremgår det af Kommune X's journalnotat, at det med henvisning til socialudvalgsformandens beslutning om hjemgivelse foreslås, at P rejser sammen med M til YY-by for at sige farvel til plejefamilien. Mens det udover at P skal til YY-by for at sige farvel til plejefamilien fremgår af Kommune Y's journalnotat om telefonmødet, at P's daginstitutionsplads i YY-by skal holdes åben, og at det vil blive vurderet, om hjemgivelsen vil ske til påske eller til sommer.

Da det er Kommune Y, som er plejefamiliens hjemkommune, er det Kommune Y, som videreformidler Kommune X's beslutning til plejefamilien. Imidlertid videreformidler Kommune Y oplysningerne fra telefonmødet, sådan som Kommune X's orientering blev opfattet af Kommune Y.

Plejefamilien var derfor fejlagtigt i den tro, at P skulle tilbage til dem, og at hjemgivelsen herefter skulle planlægges. Denne opfattelse blev først korigeret ved en e-mail den 4. februar 2016 til plejefamilien fra Kommune Y, efter at Kommune Y på et telefonmøde samme dag med Kommune X blev orienteret om, at P og M ville ankomme til YY-by den 15. februar 2016, og at der kun ville blive tale om et besøg.

Jeg finder det i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at der gik tre dag fra socialudvalgsformandens beslutning om hjemgivelse af P til Kommune X orienterede Kommune Y herom.

Jeg finder det dog beklageligt, at Kommune X ikke i overensstemmelse med god forvaltningsskik udarbejdede et referat af mødet den 22. januar 2016.

Havde Kommune X meddelt Kommune Y beslutningen om hjemgivelse på et skriftligt grundlag eller dog ved at fremsende et referat af mødet, som Kommune Y opfordrede Kommune X til, ville Kommune Y med det samme kunne have orienteret plejefamilien korrekt om Kommune X's beslutning om hjemgivelse af P.

5. Sammenfatning

På baggrund af min behandling af sagen finder jeg det meget kritisabelt, at Kommune X ikke oplyste sagen tilstrækkeligt i overensstemmelse med officialprincippet, før kommunen traf beslutning om hjemgivelse af P.

Jeg finder det videre meget kritisabelt, at Kommune X ikke indhentede en udtalelse fra henholdsvis plejefamilien og opholdskommunen i overensstemmelse med børn og unge-forordningens § 28, stk. 1, krav herom, før kommunen traf beslutning om hjemgivelse af P, ligesom socialforvaltningen ikke gjorde opmærksom på pligten hertil i indstillingen om hjemgivelse til socialudvalgsformanden.

Jeg finder det i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at der gik tre dag fra socialudvalgsformandens beslutning om hjemgivelse af P til Kommune X orienterede Kommune Y herom.

Jeg finder det dog beklageligt, at Kommune X ikke i overensstemmelse med god forvaltningsskik udarbejdede et referat af telefonmødet den 22. januar 2016.

Jeg beder Kommune X om at meddele mig, hvilke overvejelser min udtalelse giver kommunen anledning til, herunder i forhold til fremtidige hjemgivesessager.

Med venlig hilsen

Vera Leth

Kopi til:

- Kommune Y
- A og B